

kako	tiho	sence	brez	lahkotnega
postaja	<i>vem</i>	kje je	simbol	popačenj
manj	v	postaja	čemu	razcveteti
sence	žuželk	še	se urim	v jeziku
na ulici	začnejo	<i>pridna</i>	me	lončnice
svojo	vsemu	v sen	naslov	dobičke
besedo	rečne	dati	drugo	sestavljam
paro	pot	pesmi	tista	razmehčam
znova	lahka	lovim	kot	kolebanj
<i>nekaj</i>	da	in bela	svetu	se uglasiva
groza	bo že	je ne bi	dnevu	mogoče
manj	še noče	le	vetra	vztrajati
živali	bivanje	zaspati	veš	naposled
prerase	brez	mojih	naju	uspavati
visoke	zaradi	skrbi	zlahka	nasičena
po kaj	sive	je povil		perspektive
tipati	kaj	pade		estetskega

zazibajo	ranljivosti	preudarnost
četudi ne	v naročju	v izpostavljeni
tako zlahka	naslednja	za prihajajočim
vzhajati	z barvnim	notranje barve
napetosti	flomastrom	v meseni obliki
s šumenjem	preštejem	v tem drsečem
si prišel	nadaljujem	najobčutljivejša
navznoter	mehkejšo	prostoživeče
s podobami	zgraditi	naklonjenosti
za stalno	jih morda	
pozdravljati	razpršila	
s povsem	nekoliko	
bolj rahlo	podkožnih	
lastnika	naravno	
v domačem	lahkotno	
potenciala	v težišču	
v vrtenju		